

Έγγραφο συνόδου

A8-0221/2018

26.6.2018

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με τη διπλωματία στον τομέα του κλίματος
(2017/2272(INI))

Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων
Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων

Εισηγητές: Arne Lietz, Jo Leinen

(Κοινή διαδικασία επιτροπών – Άρθρο 55 του Κανονισμού)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	21
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.....	26
ΤΕΛΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	27

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη διπλωματία στον τομέα του κλίματος
(2017/2272(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), ιδίως τα άρθρα 21, 191.192, 220 και 221,
- έχοντας υπόψη το θεματολόγιο των Ηνωμένων Εθνών του 2030 για τη βιώσιμη ανάπτυξη και τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ),
- έχοντας υπόψη τη σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC) και το συνημμένο σε αυτή πρωτόκολλο του Κιότο,
- έχοντας υπόψη την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (UDHR),
- έχοντας υπόψη τη συμφωνία του Παρισιού, την απόφαση 1/CP.21 και την 21η διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών (COP21) της UNFCCC, καθώς και την 11η διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών, η οποία λογίζεται ως σύνοδος των συμβαλλομένων στο πρωτόκολλο του Κιότο μερών (CMP11) και πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι από τις 30 Νοεμβρίου έως τις 11 Δεκεμβρίου 2015,
- έχοντας υπόψη την 22η διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών (COP22) της UNFCCC και την 1η διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών, η οποία λογίζεται ως σύνοδος των συμβαλλομένων στη Συμφωνία του Παρισιού μερών (CMA1) και πραγματοποιήθηκε στο Μαρακές του Μαρόκου από τις 15 Νοεμβρίου έως τις 18 Νοεμβρίου 2016,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 6ης Οκτωβρίου 2016, σχετικά με την υλοποίηση της Συμφωνίας του Παρισιού και τη Διάσκεψη του ΟΗΕ του 2016 για την κλιματική αλλαγή στο Μαρακές του Μαρόκου (COP22)¹,
- έχοντας υπόψη την 5η έκθεση αξιολόγησης (AR5) της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC) και τη συγκεκριλαιωτική έκθεσή της,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 4ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με τη διάσκεψη του 2017 των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή, στη Βόννη της Γερμανίας (COP23)²,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 2016, με τίτλο «Επιτάχυνση της μετάβασης της Ευρώπης προς μια οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα» (COM(2016)0500),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 2013, με τίτλο «Στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή»

¹ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2016)0383.

² Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2017)0380.

(COM(2013)0216),

- έχοντας υπόψη το σχέδιο δράσης του 2015 για τη διπλωματία της ΕΕ στον τομέα του κλίματος που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων της 6ης Μαρτίου 2017 και της 19ης Ιουνίου 2017,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 2017,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2018, για τη διπλωματία στον τομέα του κλίματος,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) του Ιουνίου 2016 σχετικά με μια συνολική στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφαλείας, καθώς και την κοινή ανακοίνωση της Επιτροπής και της ΕΥΕΔ, της 7ης Ιουνίου 2017, σχετικά με μια στρατηγική προσέγγιση όσον αφορά την ανθεκτικότητα στην εξωτερική δράση της ΕΕ (JOIN(2017)0021),
- έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των Περιφερειών, της 9ης Φεβρουαρίου 2017, με τίτλο «Προς μια νέα στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή – μια ολοκληρωμένη προσέγγιση»,
- έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της 26ης Απριλίου 2016, με τίτλο «Η πορεία μετά το Παρίσι»¹,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 13ης Δεκεμβρίου 2017 σχετικά με την Ετήσια Έκθεση όσον αφορά την εφαρμογή της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας²,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 16ης Ιανουαρίου 2018, σχετικά με τις γυναίκες, την ισότητα των φύλων και την κλιματική δικαιοσύνη³,
- έχοντας υπόψη την απόφαση 36/CP.7 της 9ης Νοεμβρίου 2001 των συμβαλλομένων μερών της UNFCCC για τη βελτίωση της συμμετοχής των γυναικών στην εκπροσώπηση των μερών σε οργανισμούς που έχουν ιδρυθεί στο πλαίσιο της Σύμβασης-πλασιού των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή και του Πρωτοκόλλου του Κιότο,
- έχοντας υπόψη τη μελέτη που εκπόνησε το 2009 ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης (ΔΟΜ) με τίτλο «Μετανάστευση, περιβάλλον και κλιματική αλλαγή: αξιολόγηση των στοιχείων»,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 13ης Μαρτίου 2018, σχετικά με την ισότητα των

¹ ΕΕ C 487 της 28.12.2016, σ. 24.

² Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2017)0493.

³ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2018)0005.

- φύλων στις εμπορικές συμφωνίες της ΕΕ¹,
- έχοντας υπόψη την εγκύκλιο επιστολή «Laudato Si» του Πάπα Φραγκίσκου «πάνω στη φροντίδα της κοινής μας οικίας»
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 52 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη τις κοινές συνεδριάσεις της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, σύμφωνα με το άρθρο 55 του Κανονισμού,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων (A8-0221/2018),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι συνέπειες της κλιματικής αλλαγής έχουν ολοένα σοβαρότερες επιπτώσεις στις διάφορες πτυχές της ανθρώπινης ζωής, καθώς και στις αναπτυξιακές ευκαιρίες και στην παγκόσμια γεωπολιτική τάξη και σταθερότητα· λαμβάνοντας υπόψη ότι όσοι διαθέτουν λιγότερους πόρους για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή είναι αυτοί που θα πληγούν περισσότερο από τον αντίκτυπο της· λαμβάνοντας υπόψη ότι η κλιματική διπλωματία μπορεί να θεωρηθεί ως μια μορφή στοχοθετημένης εξωτερικής πολιτικής για την προαγωγή της κλιματικής δράσης μέσα από την ευαισθητοποίηση άλλων ενδιαφερομένων, τη συνεργασία σε συγκεκριμένα ζητήματα σχετιζόμενα με το κλίμα, την οικοδόμηση στρατηγικών συμπράξεων και την ενίσχυση των σχέσεων μεταξύ κρατικών και μη κρατικών παραγόντων, συμπεριλαμβανομένων των σημαντικότερων παραγωγών παγκόσμιας ρύπανσης, συμβάλλοντας έτσι στον μετριασμό των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, όπως και στην ενίσχυση της κλιματικής δράσης και στην ενίσχυση των διπλωματικών σχέσεων της Ένωσης·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής συγκαταλέγονται η άνοδος της στάθμης των ωκεανών, η θέρμανση και οξίνισή τους, η απώλεια βιοποικιλότητας, και η αύξηση των ακραίων κλιματικών φαινομένων· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα πρώτα θύματα αυτών των αναστατώσεων είναι οι πλέον ευάλωτες χώρες και πληθυσμοί, ιδίως όσοι άνθρωποι ζουν σε νησιά· λαμβάνοντας υπόψη ότι η κλιματική αλλαγή έχει ιδιαίτερα σοβαρό κοινωνικό και πολιτιστικό αντίκτυπο στις αυτόχθονες κοινότητες, οι οποίες όχι μόνο ελάχιστα συμβάλλουν στις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, αλλά και διαδραματίζουν στην πράξη ενεργό και καίριο ρόλο στην προστασία των οικοσυστημάτων εντός των οποίων διαβιούν, μετριάζοντας έτσι τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ αποτελεί μία από τις ηγετικές δυνάμεις στον τομέα της δράσης για το κλίμα και έχει αποδείξει τον ηγετικό ρόλο της στο πλαίσιο των διεθνών διαπραγματεύσεων για το κλίμα· λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ χρησιμοποιεί την κλιματική διπλωματία με σκοπό τη δημιουργία στρατηγικών συμμαχιών με σημαντικούς ενδιαφερόμενους φορείς για την από κοινού καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής ως βασικό στοιχείο της βιώσιμης ανάπτυξης και της προληπτικής δράσης έναντι απειλών που συνδέονται με το κλίμα·

¹ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2018)0066.

- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η κλιματική διπλωματία της ΕΕ συνέβαλε στη σύναψη της συμφωνίας του Παρισιού και, έκτοτε, έχει διευρυνθεί η προσέγγιση της ΕΕ όσον αφορά την κλιματική διπλωματία· λαμβάνοντας υπόψη ότι, στο πλαίσιο της συνολικής στρατηγικής της ΕΕ, η κλιματική πολιτική έχει ενσωματωθεί στην εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας και έχει ενισχυθεί η σύνδεση μεταξύ ενέργειας και κλίματος, μεταξύ ασφάλειας και προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή και μετριασμού των επιπτώσεών της·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι την ευθύνη για την ανάληψη μακροπρόθεσμων βιώσιμων δράσεων για το κλίμα δεν μπορούν να τη φέρουν τα άτομα και οι ατομικές επιλογές τους ως καταναλωτών· λαμβάνοντας υπόψη ότι μια κλιματική πολιτική θεμελιωμένη στα ανθρώπινα δικαιώματα θα πρέπει να διευκρινίζει ότι την ευθύνη για τη δημιουργία βιώσιμων κοινωνιών τη φέρουν πρωτίστως οι πολιτικοί, που διαθέτουν τα μέσα να χαράξουν βιώσιμες κλιματικές πολιτικές·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ανησυχίες για την κλιματική αλλαγή και την ασφάλεια είναι αλληλένδετες και διεθνικές και απαιτούν μια κλιματική διπλωματία που θα επιδιώκει μεταξύ άλλων στην πλήρη εκπλήρωση των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί με τη Συμφωνία του Παρισιού· λαμβάνοντας υπόψη ότι πολλές μελέτες έχουν εντοπίσει έμμεση σχέση μεταξύ κλιματικής αλλαγής, φυσικών καταστροφών και ένοπλων συγκρούσεων, και λαμβάνοντας υπόψη ότι η κλιματική αλλαγή μπορεί να θεωρηθεί ως «πολλαπλασιαστής απειλών» ικανός να εντείνει υφιστάμενες κοινωνικές εντάσεις· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι αρνητικές μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής μπορούν να οδηγήσουν σε αύξηση των πολιτικών εντάσεων, τόσο εντός όσο και εκτός των εθνικών συνόρων και ως εκ τούτου υπάρχει κίνδυνος να αποτελέσουν παράγοντα κρίσεων και να θέσουν σε δοκιμασία τις διεθνείς σχέσεις·
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η κλιματική αλλαγή έχει άμεση και έμμεση επίπτωση στη μετανάστευση, ωθώντας όλο και περισσότερους ανθρώπους να μετακινηθούν από ευάλωτες σε πιο βιώσιμες περιοχές των χωρών τους ή και στο εξωτερικό, για να φτιάξουν μια νέα ζωή·
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι το ψήφισμά του της 4ης Οκτωβρίου 2017 σχετικά με τη διάσκεψη του 2017 του ΟΗΕ για την κλιματική αλλαγή, στη Βόννη της Γερμανίας (COP23), αναγνώρισε τη φύση και έκταση του προβλήματος των πληθυσμιακών μετακινήσεων που οφείλονται σε κλιματικά αίτια και των μεταναστεύσεων που προκαλούνται από την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με διάφορες σημαντικές και καλά τεκμηριωμένες μελέτες και εκθέσεις, όπως εκείνες του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης και της Παγκόσμιας Τράπεζας, εάν δεν καταβληθούν σοβαρές προσπάθειες, ο αριθμός των μεταναστών καθώς και των εσωτερικά εκτοπισμένων ατόμων που ωθούνται από την κλιματική αλλαγή θα μπορούσε, στη χειρότερη περίπτωση, να ανέλθει στα 200 εκατομμύρια μέχρι το 2050, εκ των οποίων πολλοί ζουν σήμερα σε παράκτιες περιοχές ή θα μπορούσαν να είναι εσωτερικοί μετανάστες στην υποσαχάρια Αφρική, στη Νότια Ασία και τη Λατινική Αμερική·
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι περιβαλλοντικοί μετανάστες δεν υπάγονται σε καθεστώς πρόσφυγα ούτε τυγχάνουν της διεθνούς προστασίας που παρέχεται στους πρόσφυγες, επειδή δεν αναγνωρίζονται από τη Σύμβαση της Γενεύης του 1951·

- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι, προκειμένου να συμβάλει στην επίτευξη οικονομίας μηδενικών καθαρών εκπομπών άνθρακα, η Επιτροπή έχει θέσει ως στόχους της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης και την ανάδειξη της ΕΕ σε παγκόσμιο ηγέτη στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας·
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η κλιματική διπλωματία της ΕΕ πρέπει να ενθαρρύνει τα έργα διαχείρισης κινδύνου, να διαμορφώσει την κοινή γνώμη και να ενθαρρύνει την πολιτική και οικονομική συνεργασία, ώστε να αντιμετωπιστεί η κλιματική αλλαγή και να προωθηθεί η οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα·
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η κλιματική διπλωματία της ΕΕ θα πρέπει να δημιουργήσει ένα μοντέλο προορατικής προσαρμογής ενθαρρύνοντας την αλληλεπίδραση ανάμεσα στις πολιτικές αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής· λαμβάνοντας υπόψη ότι η θεσμοθέτηση πολιτικών επί θεμάτων κλιματικής αλλαγής θα σήμαινε ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης και θα έπρεπε να μεταφραστεί σε μια σαφέστερη πολιτική βούληση·
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το πρόβλημα της έλλειψης υδάτινων πόρων οφείλεται στον ολοένα αυξανόμενο αριθμό συγκρούσεων μεταξύ κοινοτήτων, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι εν λόγω πόροι συχνά αξιοποιούνται με μη βιώσιμο τρόπο για εντατική γεωργική και βιομηχανική παραγωγή σε ήδη ασταθή πλαίσια·
- ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του, ο αγώνας κατά της κλιματικής αλλαγής θα πρέπει να αποτελέσει στρατηγική προτεραιότητα όλων των διπλωματικών διαλόγων και πρωτοβουλιών, με μια προσέγγιση θεμελιωμένη στα ανθρώπινα δικαιώματα· λαμβάνοντας υπόψη ότι το Κοινοβούλιο συμβάλλει ενεργά στη διαδικασία και αξιοποιεί τόσο τη νομοθετική εξουσία του όσο και την πολιτική επιρροή του για την περαιτέρω ενσωμάτωση της κλιματικής αλλαγής στην αναπτυξιακή δράση και στο χαρτοφυλάκιο της βοήθειας, καθώς και σε διάφορες άλλες πολιτικές της ΕΕ, όπως οι πολιτικές στους τομείς των επενδύσεων, της γεωργίας, της αλιείας, της ενέργειας, των μεταφορών, της έρευνας και του εμπορίου·
- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι όλες οι πηγές διακρίσεων και ευπάθειας λόγω φύλου, φυλής, εθνότητας, τάξης, φτώχειας, ικανότητας, αυτόχθονος καταγωγής, ηλικίας, γεωγραφίας, και οι παραδοσιακές και θεσμικές διακρίσεις συνδυάζονται όλες διατομεακά και εμποδίζουν την πρόσβαση σε πόρους και μέσα αναγκαία για την αντιμετώπιση δραματικών αλλαγών σαν την κλιματική·
- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη την εγγενή σύνδεση μεταξύ της κλιματικής αλλαγής και της αποψίλωσης των δασών που προκαλείται από την αρπαγή γαιών, την εξόρυξη ορυκτών καυσίμων και την εντατική γεωργία·
- ΙΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το ποσοστό συμμετοχής των γυναικών στη λήψη πολιτικών αποφάσεων και στη διπλωματία και ιδίως στις διαπραγματεύσεις για την κλιματική αλλαγή εξακολουθεί να μην είναι ικανοποιητικό και η πρόοδος που έχει επιτευχθεί είναι μικρή έως ανύπαρκτη· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι γυναίκες αντιπροσωπεύουν μόνο το 12 έως 15% των αρχηγών αντιπροσωπειών και το 30% περίπου των μελών τους·
1. υπενθυμίζει ότι οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής επηρεάζουν όλες τις πτυχές της ζωής του ανθρώπου, και ειδικά τους παγκόσμιους φυσικούς πόρους και τις

αναπτυξιακές ευκαιρίες, όπως και τα επιχειρηματικά μοντέλα, τις εμπορικές σχέσεις και τις περιφερειακές σχέσεις· υπενθυμίζει ότι οι κλιματικές επιπτώσεις επιτείνουν την επισιτιστική ανασφάλεια, απειλούν την υγεία, προκαλούν απώλεια μέσων βιοπορισμού, πληθυσμιακές μετακινήσεις, μετανάστευση, φτώχεια, ανισότητες μεταξύ των φύλων, εμπορία ανθρώπων και σωματεμπορία, βία, στέρηση πρόσβασης σε υποδομές και βασικές υπηρεσίες, επηρεάζουν την ειρήνη και την ασφάλεια και πλήττουν όλο και περισσότερο τους πολίτες της ΕΕ ενώ επίσης αποτελούν πρόβλημα για τη διεθνή κοινότητα· υπογραμμίζει την αυξανόμενη επείγουσα ανάγκη ανάληψης δράσης για το κλίμα και τονίζει ότι η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής απαιτεί κοινή προσπάθεια σε διεθνές επίπεδο· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη της ΕΕ να διευκολύνουν παντού και πάντα τον πολυμερή διάλογο, διότι αυτός συνιστά συλλογική ευθύνη έναντι ολόκληρου του πλανήτη, τόσο για τη σημερινή όσο και για τις μελλοντικές γενιές· επισημαίνει ότι η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής είναι αναγκαία για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·

2. σημειώνει με ανησυχία την υποβάθμιση των παγκόσμιων υδατικών πόρων και οικοσυστημάτων, καθώς και την αυξανόμενη απειλή της λειψυδρίας, τους κινδύνους που συνδέονται με το θέμα του νερού, και τα ακραία φαινόμενα·

Υλοποίηση της συμφωνίας του Παρισιού και του θεματολογίου του 2030

3. επαναβεβαιώνει τη δέσμευση που ανέλαβε η ΕΕ υπέρ της Συμφωνίας του Παρισιού και του Θεματολογίου του ΟΗΕ για το έτος 2030, συμπεριλαμβανομένων των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης (ΣΒΑ)· τονίζει την ανάγκη πλήρους και ταχείας υλοποίησης της Συμφωνίας του Παρισιού και επίτευξης των στόχων που αυτή θέτει για το μετριασμό των επιπτώσεων, την προσαρμογή στην αλλαγή και την ανακατεύθυνση των χρηματοδοτικών ροών, καθώς και για τους ΣΒΑ, τόσο στην ΕΕ όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο, ώστε να αναπτυχθεί μια πιο βιώσιμη οικονομία και κοινωνία· επαναβεβαιώνει την ανάγκη για μια πιο φιλόδοξη κλιματική πολιτική της ΕΕ και την ετοιμότητα σημαντικής αύξησης της σημερινής εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς ΕΕ (NDC) για το 2030, καθώς και την ανάγκη ανάπτυξης, μέχρι το τέλος του 2018, μιας φιλόδοξης και συντονισμένης μακροπρόθεσμης στρατηγικής μηδενικών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα μέχρι το 2050, σε συμφωνία με τη δέσμευση που έχει αναληφθεί με τη Συμφωνία του Παρισιού για συγκράτηση της αύξησης της παγκόσμιας μέσης θερμοκρασίας πολύ κάτω από τους 2°C και για συνέχιση των προσπαθειών περιορισμού της σε 1,5 °C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα· καλεί την Επιτροπή να λάβει υπόψη στη μακροπρόθεσμη αυτή στρατηγική τις απόψεις όλων των ενδιαφερομένων που μπορούν να συνεισφέρουν ή που μπορεί να επηρεάζονται από αυτήν·
4. τονίζει τη σημασία μιας φιλόδοξης κλιματικής πολιτικής της ΕΕ προκειμένου να αποτραπεί μια περαιτέρω αύξηση της θερμοκρασίας και να ενεργεί η ΕΕ ως αξιόπιστος εταίρος έναντι των τρίτων κρατών· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αναλάβουν ενεργό και εποικοδομητικό ρόλο στον διάλογο Talanoa του 2018 και στην COP24, δεδομένου ότι το 2018 θα είναι κρίσιμο έτος για την υλοποίηση της συμφωνίας του Παρισιού· καλεί την ΕΕ να δείξει τη δέσμευσή της υπέρ μιας φιλόδοξης κλιματικής πολιτικής, διότι αυτό θα τη βοηθήσει να ηγηθεί δια του παραδείγματος και να ζητήσει μεγάλες δεσμεύσεις υπέρ του μετριασμού εκ μέρους των άλλων χωρών·

5. θεωρεί λυπηρή την ανακοινωθείσα απόφαση του προέδρου των ΗΠΑ περί αποχώρησης από τη συμφωνία του Παρισιού· επαναβεβαιώνει ότι η ΕΕ έχει την ευθύνη —και την ευκαιρία— να αναλάβει ηγετικό ρόλο στην παγκόσμια κλιματική δράση, να εντείνει τις προσπάθειες της κλιματικής διπλωματίας της, και να σχηματίσει μια ισχυρή συμμαχία χωρών και φορέων που θα συνεχίσει να στηρίζει και να συμβάλλει στους στόχους του περιορισμού της παγκόσμιας υπερθέρμανσης πολύ κάτω από τους 2°C και της συνέχισης ταυτόχρονα των προσπαθειών περιορισμού της σε 1,5 °C, όπως συνιστά η Διακυβερνητική επιτροπή για την κλιματική αλλαγή (IPCC)· τονίζει, ωστόσο, τη σημασία της στενής συνεργασίας με την Κυβέρνηση των ΗΠΑ, και ιδίως με τις πολιτείες και τις πόλεις των ΗΠΑ·
6. τονίζει ότι η αξιοπιστία της ΕΕ ως προς την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής εξαρτάται από την αυστηρή και ολοκληρωμένη εφαρμογή της δικής της κλιματικής πολιτικής·
7. τονίζει ότι θα πρέπει να αναπτυχθούν, στο πλαίσιο της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ, ικανότητες παρακολούθησης των κινδύνων που συνδέονται με την κλιματική αλλαγή, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης κρίσεων και της ευαισθησίας απέναντι σε θέματα συγκρούσεων· εκτιμά ότι η ανάληψη συνεπούς και ταχείας κλιματικής δράσης συμβάλλει ουσιαστικά στην πρόληψη των κοινωνικών και οικονομικών κινδύνων, αλλά και των κινδύνων για την ασφάλεια, στην πρόληψη των συγκρούσεων και των ασταθειών και, τέλος, στην πρόληψη του σημαντικού πολιτικού, κοινωνικού και οικονομικού κόστους· τονίζει συνεπώς τη σημασία της ενσωμάτωσης της κλιματικής διπλωματίας στις ευρωπαϊκές πολιτικές πρόληψης των συγκρούσεων, με τη διεύρυνση και προσαρμογή του πεδίου εφαρμογής των αποστολών και προγραμμάτων της ΕΕ σε τρίτες χώρες και σε εμπόλεμες περιοχές· επαναλαμβάνει ότι η μετάβαση σε μια κυκλική οικονομία μηδενικών εκπομπών άνθρακα θα συμβάλει στην ευημερία και στη μεγαλύτερη ισότητα, ειρήνη και ανθρώπινη ασφάλεια τόσο εντός όσο και εκτός ΕΕ, δεδομένου ότι η κλιματική αλλαγή συχνά μπορεί και προκαλεί νέες αστάθειες και συγκρούσεις ή οξύνει ήδη υφιστάμενες και επιδεινώνει τις ήδη υφιστάμενες ανισότητες ή δημιουργεί νέες, λόγω έλλειψης πόρων, απουσίας οικονομικών ευκαιριών, απώλειας γαιών εξ αιτίας της ανόδου της στάθμης των θαλασσών ή των παρατεταμένων ξηρασιών, επίσης λόγω εύθραυστων δομών διακυβέρνησης, ανεπαρκούς παροχής νερού και τροφίμων και επιδείνωσης των συνθηκών διαβίωσης·
8. επισημαίνει με ιδιαίτερη ανησυχία, αφενός, την υποβάθμιση των οικοσυστημάτων και των υδάτινων πόρων του πλανήτη, καθώς και την αυξανόμενη απειλή από τη λειψυδρία και τους κινδύνους που σχετίζονται με το νερό και, αφετέρου, τα ακραία κλιματικά και μετεωρολογικά φαινόμενα των οποίων η συχνότητα και οι καταστροφικές επιπτώσεις αυξάνονται, γεγονός που καθιστά απαραίτητη την ισχυρότερη διασύνδεση της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή με τη μείωση του κινδύνου καταστροφών·
9. διαπιστώνει επίσης με ανησυχία ότι ο ρόλος του εδάφους ως συστατικού στοιχείου του κλιματικού συστήματος, καθώς και η σημασία του ως προς τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και την προσαρμογή στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, δεν λαμβάνεται επαρκώς υπόψη· καλεί την ΕΕ να διαμορφώσει μια φιλόδοξη στρατηγική που θα πρέπει να αποτελεί μέρος της κλιματικής διπλωματίας·
10. υπογραμμίζει ότι, λόγω της τήξης των πολικών πάγων και της ανόδου της στάθμης των

θαλασσών, οι πληθυσμοί που ζουν στην ακτογραμμή ή σε μικρά νησιωτικά κράτη βρίσκονται σε ιδιαίτερο κίνδυνο· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να προστατεύσουν και να διατηρήσουν αυτούς τους χώρους διαβίωσης, διευκολύνοντας την επίτευξη φιλόδοξων στόχων μετριασμού της κλιματικής αλλαγής και τη λήψη πολυμερών μέτρων προστασίας των ακτών·

11. αναγνωρίζει ότι η κλιματική αλλαγή επιδεινώνει στις ευάλωτες περιοχές τις συνθήκες που οδηγούν στη μετανάστευση και υπενθυμίζει ότι η μετανάστευση μελλοντικά θα αυξηθεί εάν δεν υπάρξει κατάλληλη διαχείριση των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής· θεωρεί συνεπώς ότι είναι σημαντικό να εργαστούμε για την καθιέρωση στον ΟΗΕ ενός καθολικά αποδεκτού ορισμού του «κλιματικού πρόσφυγα», ώστε να δημιουργηθεί ένα διεθνές νομικό πλαίσιο για τα άτομα που μετακινούνται λόγω των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής και να υιοθετηθεί μια κοινή προσέγγιση ως προς την προστασία των κλιματικών προσφύγων· καλεί την ΕΕ να συμμετάσχει ενεργά στη συζήτηση για τον όρο «κλιματικός πρόσφυγας», περιλαμβανομένου του πιθανού νομικού ορισμού του σε διεθνές επίπεδο·
12. καλεί τα κράτη μέλη να αναλάβουν σταδιακά ηγετικό ρόλο στις εν εξελίξει διαπραγματεύσεις για ένα παγκόσμιο σύμφωνο για ασφαλή, ελεγχόμενη και νόμιμη μετανάστευση, εκπονημένο υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών και θεμελιωμένο στη Διακήρυξη της Νέας Υόρκης του 2016 για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, η οποία αναγνώρισε ότι τεράστιοι αριθμοί ανθρώπων μετακινούνται «λόγω των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής»·
13. χαιρετίζει την χωρίς αποκλεισμούς διαδικασία της UNFCCC· θεωρεί ότι, προκειμένου να διασφαλιστεί αποτελεσματική συμμετοχή, πρέπει να αντιμετωπιστεί το ζήτημα των κατεστημένων ή αντικρουόμενων συμφερόντων· στηρίζει την πρωτοβουλία των κυβερνήσεων που αποτελούν την πλειοψηφία του παγκόσμιου πληθυσμού να θεσπιστεί ειδική πολιτική για τις συγκρούσεις συμφερόντων και καλεί την Επιτροπή να συμμετάσχει εποικοδομητικά στη διαδικασία αυτή·
14. καλεί την Επιτροπή να σχεδιάσει προγράμματα για την αύξηση της ευαισθητοποίησης των πολιτών της ΕΕ γύρω από τη σχέση μεταξύ της κλιματικής αλλαγής και της μετανάστευσης, της φτώχειας και των συγκρούσεων για την πρόσβαση σε πόρους·
15. υπογραμμίζει ότι κάθε πρωτοβουλία της ΕΕ στον τομέα του περιβάλλοντος πρέπει να βασίζεται στις νομοθετικές αρμοδιότητες που προβλέπονται στις Συνθήκες, και ότι η κοινοβουλευτική δημοκρατία της ΕΕ πρέπει να συνεχίσει να διαδραματίζει πρωταρχικό ρόλο σε κάθε πρόταση που αποσκοπεί στην προώθηση διεθνών μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος·

Ενίσχυση των ικανοτήτων της ΕΕ στην κλιματική διπλωματία

16. επισημαίνει ότι η ΕΕ και τα κράτη μέλη της είναι οι μεγαλύτεροι πάροχοι δημόσιας χρηματοδότησης για θέματα κλίματος και ότι τούτο, μέσω και της δημιουργίας εμπιστοσύνης, είναι ένα σημαντικό εργαλείο στήριξης της προσαρμογής και του μετριασμού στις άλλες χώρες· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να συνεχίσουν τις μεγάλες οικονομικές συνεισφορές και να στηρίζουν ενεργά την κινητοποίηση της διεθνούς χρηματοδότησης για το κλίμα τόσο από δημόσιους πόρους άλλων χωρών όσο και από ιδιωτικές πηγές· χαιρετίζει τις εξαγγελίες που έγιναν στη διάσκεψη κορυφής

17. τονίζει ότι για την παγκόσμια μετάβαση σε οικονομίες και κοινωνίες χαμηλών εκπομπών άνθρακα και ανθεκτικές στην κλιματική αλλαγή απαιτούνται σημαντικές επενδύσεις μετατροπής· τονίζει την ανάγκη να δημιουργήσουν οι κυβερνήσεις ευνοϊκά περιβάλλοντα για τον αναπροσανατολισμό των ροών κεφαλαίων προς βιώσιμες επενδύσεις και την αποφυγή μη αξιοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού, με βάση τα συμπεράσματα της ομάδας εμπειρογνομόνων υψηλού επιπέδου για τη βιώσιμη ανάπτυξη και σε συμφωνία με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη Χρηματοδότηση της αειφόρου ανάπτυξης (COM/2018/0097)· εκτιμά ότι το χρηματοπιστωτικό σύστημα πρέπει να συμβάλλει στους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού και στους ΣΒΑ· είναι πεπεισμένο ότι ένα χρηματοπιστωτικό σύστημα στην ΕΕ που θα συμβάλλει στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και στην κινητροδότηση επενδύσεων σε καθαρές τεχνολογίες και βιώσιμες λύσεις θα αποτελέσει υπόδειγμα για τις άλλες χώρες και θα τις βοηθήσει να θέσουν σε εφαρμογή παρόμοια συστήματα·
18. υπογραμμίζει ότι είναι σημαντικό η ΕΕ να εκφράζει μία και ενιαία άποψη σε όλα τα διεθνή φόρουμ και ζητεί από την Ύπατη Εκπρόσωπο της Ένωσης για θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας και από την Επιτροπή να αναλάβουν τον συντονισμό μιας κοινής προσπάθειας εκ μέρους της ΕΕ προκειμένου να εξασφαλιστεί η δέσμευσή της στην υλοποίηση της συμφωνίας του Παρισιού· ενθαρρύνει την ΕΕ να εξετάσει με ποιους τρόπους θα μπορούσε να αυξηθεί περαιτέρω το επίπεδο φιλοδοξιών της συμφωνίας του Παρισιού· επιμένει στην άποψη ότι είναι αναγκαία η διαμόρφωση ολοκληρωμένης στρατηγικής για την κλιματική διπλωματία της ΕΕ και η ενσωμάτωση του κλίματος σε όλους τους τομείς εξωτερικής δράσης της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων του εμπορίου, της αναπτυξιακής συνεργασίας και της ανθρωπιστικής βοήθειας· τονίζει ότι είναι σημαντικό να ενισχυθεί η κοινωνική διάσταση, με την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου και της βασιζόμενης στα ανθρώπινα δικαιώματα προσέγγισης σε όλες τις μελλοντικές πολυμερείς διαπραγματεύσεις·
19. ζητεί επιτακτικά από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αυξήσουν τη διεθνή ευαισθητοποίηση γύρω από την κλιματική αλλαγή μέσω συντονισμένων επικοινωνιακών στρατηγικών και δραστηριοτήτων αύξησης της δημόσιας και πολιτικής στήριξης· ζητεί ιδίως να γίνει κατανοητή, σε διεθνές επίπεδο, η διασύνδεση της κλιματικής αλλαγής και της κοινωνικής αδικίας, της μετανάστευσης, της πείνας και της φτώχειας και να γίνει αντιληπτό ότι η παγκόσμια δράση για το κλίμα μπορεί να συμβάλει σε μεγάλο βαθμό στην επίλυση αυτών των ζητημάτων·
20. επισημαίνει ότι οι τεχνολογικές εξελίξεις, προωθούμενες κατάλληλα από μια συνδυασμένη πολιτική προσπάθεια, θα είναι καίριας σημασίας για την επίτευξη των στόχων της Συμφωνίας του Παρισιού και ότι, συνεπώς, η επιστημονική διπλωματία της ΕΕ πρέπει και αυτή να λαμβάνεται υπόψη ως τμήμα της συνολικής στρατηγικής για την κλιματική διπλωματία, με την προώθηση και χρηματοδότηση της έρευνας που σχετίζεται με την κλιματική αλλαγή·
21. υπενθυμίζει ότι, όπως τονίζεται στην Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής «Η προσαρμογή της Ευρώπης στην αλλαγή του κλίματος – επιλογές δράσης για την ΕΕ»¹, οι κλιματικά

¹ COM(2007) 0354.

πλέον ευάλωτες περιοχές της Ευρώπης είναι η νότια Ευρώπη και η λεκάνη της Μεσογείου, οι ορεινές και παράκτιες ζώνες, οι πυκνοκατοικημένες κατακλυζόμενες εκτάσεις, η Σκανδιναβία και η περιοχή της Αρκτικής· προτρέπει ως εκ τούτου την ΕΕ να προωθήσει προγράμματα έρευνας και ανάπτυξης στα οποία να εμπλέκονται τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη σε κάθε περίπτωση, δυνάμει του άρθρου 185 ΣΛΕΕ·

22. επισημαίνει ως καλό παράδειγμα επιστημονικής διπλωματίας, κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου, την πρωτοβουλία PRIMA (σύμπραξη έρευνας και καινοτομίας στην περιοχή της Μεσογείου), που έχει ως επίκεντρο την ανάπτυξη και εφαρμογή καινοτόμων λύσεων στην παραγωγή τροφίμων και στην υδροδότηση στη λεκάνη της Μεσογείου· καλεί την Επιτροπή να ενισχύσει τη συνεργασία, να προσφέρει την απαραίτητη στήριξη και να διασφαλίσει τη συνέχεια της εν λόγω πρωτοβουλίας, όπως και άλλων παρόμοιων πρωτοβουλιών· καλεί την Επιτροπή να θεσπίσει μια νέα πρωτοβουλία δυνάμει του άρθρου 185 ΣΛΕΕ που θα επιδιώκει ειδικότερα τους στόχους της κλιματικής διπλωματίας της ΕΕ·
23. απευθύνει έκκληση να συντονιστούν τα σχέδια δράσης της ΕΕ για την ενεργειακή διπλωματία και τη διπλωματία των υδάτων με εκείνα που αφορούν την κλιματική διπλωματία, ενισχύοντας τις συνέργειες και τις κοινές δράσεις, κατά περίπτωση, μεταξύ των αντίστοιχων στοιχείων σε επίπεδο ΕΕ και σε επίπεδο κρατών μελών·
24. ζητεί να εξασφαλιστεί η μεγαλύτερη συμμετοχή του Κοινοβουλίου και η καθιέρωση ετήσιας διαδικασίας, η οποία θα ενεργοποιείται από την Επιτροπή και την ΕΥΕΔ και θα διεξάγεται σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, για τον προσδιορισμό των βασικών προτεραιοτήτων της κλιματικής διπλωματίας της ΕΕ κατά το υπό εξέταση έτος, καθώς και για τη διατύπωση συγκεκριμένων συστάσεων όσον αφορά την αντιμετώπιση των ελλείψεων σε επίπεδο ικανοτήτων·
25. δεσμεύεται να διατυπώσει δική του θέση και συστάσεις για μια νέα μακροπρόθεσμη στρατηγική της ΕΕ με ορίζοντα τα μέσα του αιώνα, τις οποίες θα πρέπει να λάβουν υπόψη η Επιτροπή και το Συμβούλιο πριν από την υποβολή της εν λόγω στρατηγικής στην UNFCCC·
26. δηλώνει την πρόθεσή του να κινήσει διαδικασία προκειμένου να συμβάλει στην προσπάθεια αυτή μέσω της κατάρτισης τακτικών εκθέσεων για τις δραστηριότητες της κλιματικής διπλωματίας της ΕΕ και τα επιτεύγματά της, καθώς και για τις ελλείψεις της· προσθέτει ότι οι τακτικές εκθέσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν σαφείς δείκτες αναφοράς επ' αυτού·
27. υπογραμμίζει τον ουσιαστικό ρόλο της κοινοβουλευτικής διπλωματίας για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής· αναλαμβάνει να αξιοποιήσει καλύτερα τον διεθνή του ρόλο και τη συμμετοχή του σε διεθνή κοινοβουλευτικά δίκτυα, να ενισχύσει τις δραστηριότητες για το κλίμα στο πλαίσιο των εργασιών των αντιπροσωπειών του και των επισκέψεων των αντιπροσωπειών του, ιδίως της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων και της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, και κατά τη διάρκεια ευρωπαϊκών και διεθνών διακοινοβουλευτικών συναντήσεων αλλά και σε πλατφόρμες διαλόγου με εθνικά κοινοβούλια και υποεθνικού επιπέδου φορείς/μη κρατικούς παράγοντες και με την κοινωνία των πολιτών, επιδιώκοντας πάντα την απαραίτητη ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου·

28. ζητεί τη διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και χρηματοδοτικών πόρων στην ΕΥΕΔ και την Επιτροπή, ώστε να αντικατοπτρίζονται καλύτερα η ισχυρή δέσμευση και η αυξημένη προσήλωση στην κλιματική διπλωματία· καλεί την ΕΥΕΔ, αφενός, να συμπεριλάβει την κλιματική διπλωματία στις ατζέντες των αντιπροσωπειών της ΕΕ όταν συναντούν ομολόγους τους από τρίτες χώρες και διεθνείς ή περιφερειακούς οργανισμούς και, αφετέρου, να συντονίσει τις προσπάθειες κλιματικής διπλωματίας και να τους αποδίδει στρατηγική σημασία, σε κάθε συνάντηση των αντιπροσωπειών της ΕΕ με τις αντιπροσωπείες των κρατών μελών σε τρίτες χώρες· ζητεί, συνεπώς, την συγκρότηση ενός σημείου επαφής για την κλιματική αλλαγή στις κυριότερες αντιπροσωπείες της ΕΕ σε τρίτες χώρες και το διορισμό μεγαλύτερου ποσοστού κλιματικών εμπειρογνομώνων όποτε δημιουργούνται μεικτές θέσεις στις αντιπροσωπείες της ΕΕ·
29. τονίζει ότι δαπάνες του προϋπολογισμού της ΕΕ που σχετίζονται με το κλίμα μπορούν να δημιουργήσουν υψηλή προστιθέμενη αξία και θα πρέπει να αυξηθούν σημαντικά ώστε να απηχούν την αυξημένη σπουδαιότητα και επείγουσα ανάγκη μιας κλιματικής δράσης καθώς και την ανάγκη περαιτέρω δράσεων κλιματικής διπλωματίας· καλεί συνεπώς την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αυξήσουν στις δαπάνες κλιματικής διπλωματίας στο επόμενο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο (ΠΔΠ), να εγκρίνουν την διάθεση τουλάχιστον του 30 % για δαπάνες σχετικές με το κλίμα, όπως ζητεί το Κοινοβούλιο στο ψήφισμά του της 14ης Μαρτίου 2018 σχετικά με το επόμενο ΠΔΠ: Προετοιμασία της θέσης του Κοινοβουλίου για το ΠΔΠ μετά το 2020¹ και να ευθυγραμμίσουν τον προϋπολογισμό της ΕΕ συνολικά με τους στόχους της Συμφωνίας του Παρισιού και τους ΣΒΑ, ώστε οι δαπάνες του προϋπολογισμού να μην είναι αντίθετες προς τις προσπάθειες για το κλίμα· επισημαίνει σε αυτό το πλαίσιο ότι οι ευαίσθητοι τομείς ιδιαίτερα (π.χ. γεωργία, βιομηχανία, ενέργεια και μεταφορές) θα χρειαστεί να κάνουν μεγαλύτερες προσπάθειες για τη μετάβαση σε μια οικονομία μηδενικών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα· ζητεί καλύτερη χρήση των άλλων κονδυλίων της ΕΕ προκειμένου να διασφαλιστούν ενεργειακή απόδοση, βελτιστοποιημένα αποτελέσματα και ενισχυμένος αντίκτυπος των δράσεων και των πρωτοβουλιών της ΕΕ·
30. ζητεί από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη, στο πλαίσιο των διμερών συμφωνιών με τα κράτη εταίρους, να αναπτύξουν την περιβαλλοντική συνεργασία, προκειμένου να προωθήσουν πολιτικές βιώσιμης ανάπτυξης βασισμένες στην ενεργειακή απόδοση και στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας·
31. καλεί την Επιτροπή να απηχεί πλήρως την παγκόσμια διάσταση, συμπεριλαμβανομένων των στόχων της ΕΕ για την κλιματική διπλωματία, στις προσεχείς ανακοινώσεις της σχετικά με το «Μέλλον της πολιτικής της ΕΕ για την ενέργεια και το κλίμα» και τη μακροπρόθεσμη πολιτική της ΕΕ για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου· καλεί επίσης την Επιτροπή και την ΕΥΕΔ να αναπτύξουν περαιτέρω ένα μακρόπνοο όραμα προκειμένου να εκδώσουν κοινή ανακοίνωση στην οποία θα διατυπώνεται ο τρόπος με τον οποίο αντιλαμβάνονται την κλιματική διπλωματία της ΕΕ, καθώς και μια στρατηγική προσέγγιση για τις κλιματικές διπλωματικές δραστηριότητες της ΕΕ, εντός 12 μηνών από την έγκριση της παρούσας έκθεσης, λαμβάνοντας επίσης υπόψη την προσέγγιση του Κοινοβουλίου, όπως αυτή

¹ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2018)0075.

περιγράφεται στο παρόν κείμενο·

32. καλεί την ΕΥΕΔ και την Επιτροπή να βελτιώσουν τον εσωτερικό συντονισμό τους στις πληθυσμιακές μετακινήσεις λόγω κλίματος, συγκροτώντας μια ομάδα εμπειρογνομόνων που θα διερευνήσει την κλιματική αλλαγή και τη μετανάστευση, μέσω μιας διπληρεσιακής ομάδας εργασίας·
33. υπογραμμίζει ότι η χειραφέτηση των γυναικών και η πλήρης και ισότιμη συμμετοχή τους και ο ηγετικός τους ρόλος είναι ζωτικής σημασίας για την κλιματική δράση· καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη να ενσωματώσουν τις πτυχές του φύλου στις κλιματικές πολιτικές και να υιοθετήσουν μια υπεύθυνη στάση σε θέματα φύλου, δεδομένου ότι η κλιματική αλλαγή συχνά επιδεινώνει τις ανισότητες μεταξύ των φύλων και τη θέση της γυναίκας, και να προωθήσουν τη συμμετοχή των αυτοχθόνων γυναικών και των υπερασπιστών των δικαιωμάτων των γυναικών στο πλαίσιο της UNFCCC, δεδομένου ότι οι γνώσεις τους για τη διαχείριση των φυσικών πόρων είναι ουσιαστικής σημασίας για τον αγώνα κατά της κλιματικής αλλαγής·

Ο αγώνας κατά της κλιματικής αλλαγής ως κατευθυντήριο στοιχείο της διεθνούς συνεργασίας

34. υπογραμμίζει ότι η ΕΕ και τα κράτη μέλη της πρέπει να αποτελούν ενεργό παράγοντα στους διεθνείς οργανισμούς και τα διεθνή φόρα (όπως ο ΟΗΕ, η UNFCCC, το πολιτικό φόρουμ υψηλού επιπέδου για τη βιώσιμη ανάπτυξη (HPFL), η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (OHCHR), η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας (ΔΟΕ/ILO), ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (ΠΟΥ/WHO), το NATO, ο Διεθνής Οργανισμός Πολιτικής Αεροπορίας (ΔΟΠΑ/ICAO), ο Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός (ΔΝΟ/IMO), το Αρκτικό Συμβούλιο και οι G-7 και G-20) και να συνεργάζονται στενά με περιφερειακούς οργανισμούς (όπως η Αφρικανική Ένωση (ΑΕ), η Οικονομική Κοινότητα των Δυτικοαφρικανικών Κρατών (ECOWAS), ο Σύνδεσμος Κρατών της Νοτιοανατολικής Ασίας (ASEAN), η Ομάδα Κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ/ΑΚΡ), η MERCOSUR και το Συμβούλιο Συνεργασίας του Κόλπου (GCC)) για την προώθηση παγκόσμιων εταιρικών σχέσεων και την υλοποίηση της συμφωνίας του Παρισιού και των ΣΒΑ, με παράλληλη προάσπιση, ενίσχυση και περαιτέρω ανάπτυξη συστημάτων πολυμερούς συνεργασίας·
35. καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να δώσουν στη δράση για το κλίμα πιο προβεβλημένη θέση στις ατζέντες των διασκέψεων κορυφής και συναντήσεις της G20 και των διμερών συναντήσεων των μελών της G20, και να συνεργαστούν με τις αναπτυσσόμενες χώρες, όπως την Ομάδα των 77 (G77) στον ΟΗΕ, και άλλα δίκτυα όπως τη Συμμαχία Μικρών Νησιωτικών Κρατών (AOSIS)
36. καλεί τα κράτη μέλη να ενισχύσουν τη δέσμευσή τους στο πλαίσιο του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ) με βάση τους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού· τονίζει την ανάγκη να αναλάβει ο Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός (ΔΝΟ) ταχεία και κατάλληλη περαιτέρω δράση, ούτως ώστε να συνεισφέρει η διεθνής ναυτιλία το μερίδιό της αναλογεί στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής·
37. ζητεί από την Επιτροπή να ενσωματώσει τη διάσταση της κλιματικής αλλαγής στις διεθνείς συμφωνίες εμπορίου και επενδύσεων και να αναγάγει την επικύρωση και

εφαρμογή της συμφωνίας του Παρισιού σε προϋπόθεση για κάθε μελλοντική εμπορική συμφωνία· καλεί σε αυτό το πλαίσιο την Επιτροπή να κάνει μια πλήρη αξιολόγηση της συνέπειας των υφισταμένων συμφωνιών με τη συμφωνία του Παρισιού όποτε αυτό κρίνεται απαραίτητο· καλεί την Επιτροπή να εξορθολογίσει τα χρηματοδοτικά μέσα και προγράμματα, με σκοπό τη διασφάλιση της συνοχής, την υποστήριξη τρίτων χωρών στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, και την αύξηση της αποτελεσματικότητας της δράσης της ΕΕ για το κλίμα· συνιστά την ανάπτυξη και τη συστηματική συμπερίληψη μιας υποχρεωτικής θεμελιώδους ρήτρας για την κλιματική αλλαγή στις διεθνείς συμφωνίες, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών εμπορίου και επενδύσεων, για την αμοιβαία δέσμευση στην επικύρωση και εφαρμογή της συμφωνίας του Παρισιού, ώστε να στηριχθεί έτσι η ευρωπαϊκή και διεθνής διαδικασία απαλλαγής από τις ανθρακούχες εκπομπές·

38. τάσσεται υπέρ της διαρκούς και ενεργού δέσμευσης της ΕΕ, τόσο στο πλαίσιο του συνασπισμού υψηλών φιλοδοξιών (HAC) όσο και έναντι των χωρών μελών της, ώστε να προβληθεί η αποφασιστικότητά τους να διασφαλίσουν την ουσιαστική υλοποίηση της συμφωνίας του Παρισιού μέσω της εκπόνησης ενός δυναμικού εγχειριδίου κανόνων της εντός του 2018 και την επιτυχή διεξαγωγή του διαλόγου Talanoa στο πλαίσιο της COP24, ο οποίος αποσκοπεί στην παροχή κινήτρων σε περισσότερα κράτη ώστε να συμμετάσχουν στις εν λόγω προσπάθειες και στη δημιουργία μιας ομάδας ηγετικών παραγόντων στον τομέα του κλίματος κατά τα προσεχή έτη που θα είναι έτοιμοι να αναβαθμίσουν τους στόχους τους για το κλίμα σύμφωνα με τους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού, προκειμένου να εδραιώσουν τον κοινό ηγετικό τους ρόλο και να ηγηθούν από κοινού στην ενσωμάτωση της κλιματικής διάστασης στα διάφορα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων του εμπορίου, της μεταρρύθμισης των διεθνών χρηματοπιστωτικών θεσμών και της ασφάλειας·
39. αναγνωρίζει τη σημασία των αποτελεσματικών και αποδοτικών μέτρων, στρατηγικών και σχεδίων προσαρμογής, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης λύσεων βασισμένων στο οικοσύστημα για την ενίσχυση της προσαρμοστικής ικανότητας, την ενδυνάμωση της ανθεκτικότητας και τη μείωση της ευπάθειας στην αλλαγή του κλίματος στο πλαίσιο της συμφωνίας του Παρισιού·
40. τονίζει ότι τα οικοσυστήματα στην Αρκτική είναι ιδιαίτερα ευάλωτα στην κλιματική αλλαγή, δεδομένου ότι, κατά τις λίγες τελευταίες δεκαετίες, η θερμοκρασία στην Αρκτική αυξάνεται με περίπου διπλάσιο ρυθμό σε σχέση με τον μέσο παγκόσμιο όρο· αναγνωρίζει ότι η ρύπανση που επηρεάζει το κλίμα της Αρκτικής προέρχεται κυρίως από ασιατικές, βορειοαμερικανικές και ευρωπαϊκές πηγές εκπομπών, και ότι επομένως τα μέτρα μείωσης των εκπομπών στην ΕΕ παίζουν σημαντικό ρόλο για την αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος στην Αρκτική· λαμβάνει επίσης υπόψη το ενδιαφέρον που επιδεικνύεται για την Αρκτική και τους πόρους της λόγω του μεταβαλλόμενου περιβάλλοντος στην περιοχή και της αυξανόμενης γεωπολιτικής σημασίας της Αρκτικής· θεωρεί ότι τα υγιή και βιώσιμα αρκτικά οικοσυστήματα, κατοικούμενα από βιώσιμες κοινότητες, έχουν στρατηγική σημασία για την πολιτική και οικονομική σταθερότητα της Ευρώπης και του κόσμου· θεωρεί αναγκαίο να χορηγηθεί εντέλει στην ΕΕ επίσημο καθεστώς παρατηρητή στο Αρκτικό Συμβούλιο·
41. επισημαίνει την ευθύνη που, όντας ιστορικά οι μεγαλύτερες πηγές παγκόσμιας υπερθέρμανσης, φέρουν η ΕΕ και άλλες ανεπτυγμένες χώρες, προκειμένου να

επιδείξουν μεγαλύτερη αλληλεγγύη προς τα ευάλωτα κράτη, κυρίως στο Νότιο Ημισφαίριο και τα νησιά, που πλήττονται περισσότερο από τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, καθώς και να μεριμνήσουν για διαρκή υποστήριξη ώστε να αυξηθεί το επίπεδο ανθεκτικότητάς τους, να συμβάλουν στη μείωση των κινδύνων καταστροφών, μεταξύ άλλων μέσα από την προστασία της φύσης και την αποκατάσταση των οικοσυστημάτων που παίζουν σημαντικό ρόλο στη ρύθμιση του κλίματος, καθώς και να τις βοηθήσουν να ανακάμψουν από ζημίες συνδεδεμένες με την κλιματική αλλαγή και να βελτιώσουν τα μέτρα προσαρμογής και ανθεκτικότητας μέσω χρηματοδοτικής στήριξης και ανάπτυξης ικανοτήτων, ιδίως μέσω συμπράξεων εθνικά καθορισμένων συνεισφορών (NDC)· σημειώνει ότι τα ευάλωτα κράτη είναι κρίσιμοι εταίροι για την προώθηση μιας φιλόδοξης δράσης για το κλίμα σε διεθνές επίπεδο, λόγω της υπαρκτής απειλής που συνιστά για αυτά η κλιματική αλλαγή·

42. καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη να βοηθήσουν τις λιγότερο εύπορες χώρες στις προσπάθειές τους να μειώσουν την εξάρτησή τους από τα ορυκτά καύσιμα και να αυξήσουν την πρόσβασή τους σε φθηνές πηγές ανανεώσιμης ενέργειας, όπως και μέσω προγραμμάτων που να προωθούν την πρόσβαση στην επιστήμη, την τεχνολογία και την καινοτομία σε συμφωνία με τον ΣΒΑ 17, καθώς και να τα ενημερώσουν για τις τεχνολογίες που είναι διαθέσιμες για την παρακολούθηση και προστασία περιβάλλοντος και πολιτών, π.χ. το εμβληματικό διαστημικό πρόγραμμα Copernicus και η υπηρεσία του που ασχολείται με την κλιματική αλλαγή· τονίζει τις ευκαιρίες που προσφέρει το Εξωτερικό Επενδυτικό Σχέδιο της ΕΕ για την τόνωση των έξυπνων κλιματικών επενδύσεων και για τη στήριξη της βιώσιμης ανάπτυξης· τονίζει τη σημασία του να έχουν οι ανθρωπιστικές οργανώσεις μια μακροπρόθεσμη προοπτική για τις δράσεις τους, βάσει καλά τεκμηριωμένων γνώσεων για τις κλιματικές επιπτώσεις στις ευάλωτες περιοχές· καλεί επίσης την Επιτροπή να αναπτύξει μια συνολική στρατηγική για την προώθηση της αριστείας της ΕΕ στις πράσινες τεχνολογίες σε παγκόσμιο επίπεδο·
43. τονίζει την ανάγκη εξορθολογισμού των πολιτικών της ΕΕ ούτως ώστε να ανταποκρίνονται επαρκώς σε καταστάσεις, όπως η σιτοδεία και η λειψυδρία, που είναι πιθανό να παρουσιάζονται συχνότερα στο μέλλον· υπενθυμίζει ότι αυτές οι ελλείψεις βασικών τροφίμων θέτουν σοβαρές μακροπρόθεσμες προκλήσεις για την ασφάλεια που απειλούν να εξουδετερώσουν άλλα επιτεύγματα της αναπτυξιακής πολιτικής της ΕΕ·
44. καλεί την ΕΕ να δώσει προτεραιότητα στην παροχή βοήθειας υπό μορφή επιδοτήσεων και μεταφορών τεχνολογίας στις φτωχότερες χώρες ώστε να πραγματοποιήσουν την ενεργειακή μετάβαση·
45. συνιστά να εμβαθύνει η ΕΕ τη στρατηγική συνεργασία της σε κρατικό και μη κρατικό επίπεδο μέσω αναπτυξιακών διαλόγων και συμπράξεων για μηδενικές εκπομπές άνθρακα με τις αναδυόμενες οικονομίες και άλλες χώρες οι οποίες έχουν μεν μείζονα αντίκτυπο στην υπερθέρμανση του πλανήτη, αλλά επιδεικνύουν επίσης αποφασιστικότητα όσον αφορά την παγκόσμια δράση για το κλίμα· επισημαίνει, στο πλαίσιο αυτό, ότι το κλίμα μπορεί να χρησιμεύσει ως εφιαλτήριο για τη σύναψη διπλωματικών σχέσεων με εταίρους με τους οποίους υπάρχουν άλλα, ιδιαίτως αμφιλεγόμενα, θέματα ημερήσιας διάταξης, παρέχοντας κατά τον τρόπο αυτό μια δυνατότητα ενίσχυσης της σταθερότητας και της ειρήνης· καλεί την ΕΕ να μοιραστεί εμπειρίες πολιτικής και διδάγματα που άντλησε με τους εταίρους της, προκειμένου να

επιταχυνθεί η υλοποίηση της συμφωνίας του Παρισιού· ζητεί από την ΕΕ να συγκροτήσει ειδικές ομάδες που θα συζητούν για κλιματικές πολιτικές και βιωσιμότητα, θα διεξάγουν οικονομικούς και τεχνολογικούς διαλόγους για λύσεις μετάβασης και ανθεκτικότητας, ακόμη και κατά τη διάρκεια των υπουργικών διασκέψεων υψηλού επιπέδου· καλεί την ΕΕ να αναπτύξει και να στηρίξει συμπράξεις σε πεδία κοινού ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένων των στόχων του 2050, της βιώσιμης μεταρρύθμισης των χρηματοπιστωτικών, των καθαρών μεταφορών, των αγορών εκπομπών άνθρακα, και άλλων μηχανισμών τιμολόγησης του άνθρακα πέρα από την Ευρώπη, με σκοπό τον περιορισμό των παγκοσμίων εκπομπών και ταυτόχρονα τη δημιουργία ίσων όρων ανταγωνισμού για όλους τους οικονομικούς τομείς·

46. καλεί την ΕΕ να μπει στην πρώτη γραμμή της ανάπτυξης διεθνών και περιφερειακών συμπράξεων στις αγορές εκπομπών άνθρακα, όπως ορίζει το άρθρο 6 της συμφωνίας του Παρισιού, και να χρησιμοποιήσει την εμπειρογνώσια της στη δημιουργία, προσαρμογή και λειτουργία του συστήματος εμπορίας εκπομπών της ΕΕ (ΣΕΕ/ETS) και την εμπειρία της στη σύνδεση του ΣΕΕ με την ελβετική αγορά άνθρακα· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να προωθήσουν την ανάπτυξη μηχανισμών τιμολόγησης του άνθρακα σε τρίτες χώρες και περιφέρειες και να ενθαρρύνουν τη διεθνή συνεργασία προκειμένου να καταστούν αυτοί οι μηχανισμοί ευρέως συμβατοί μεσοπρόθεσμα και να δημιουργηθεί μια διεθνής αγορά άνθρακα μακροπρόθεσμα· τονίζει σε αυτό το πλαίσιο την επιτυχημένη συνεργασία των τελευταίων ετών μεταξύ ΕΕ και Κίνας, που επέτρεψε την έναρξη του πανεθνικού συστήματος εμπορίας εκπομπών στην Κίνα τον Δεκέμβριο 2017· αναμένει τα αποτελέσματα των υπό εξέλιξη εργασιών, που θα έχουν κεντρική σημασία για την καλή λειτουργία του συστήματος· καλεί την ΕΕ να υποστηρίξει χωρίς διακοπή τις φιλοδοξίες της Κίνας στο θέμα της εμπορίας εκπομπών άνθρακα και να ενισχύσει τη μελλοντική συνεργασία ώστε να συνεργαστούμε για ίσους όρους ανταγωνισμού σε παγκόσμιο επίπεδο·
47. καλεί την ΕΕ να προωθήσει ενεργά, σε διεθνές επίπεδο, μια προορατική πολιτική κατά των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, συμπεριλαμβανομένου και μέσω της θέσπισης ορίων στις εκπομπές και άμεσων μέτρων μείωσης των εκπομπών στους τομείς της διεθνούς ναυτιλίας και αεροπλοΐας·
48. εκτιμά ότι απαιτείται περισσότερη δουλειά για την ανάπτυξη διασυνοριακών προσαρμογών άνθρακα ως μοχλού για περισσότερες προσπάθειες από όλες τις χώρες με σκοπό την επίτευξη των στόχων που θέτει η συμφωνία του Παρισιού·
49. συνιστά στην ΕΕ να προωθήσει, από κοινού με τον ΟΗΕ, μεγαλύτερη συνεργασία σε παγκόσμιο επίπεδο για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της αμμοθύελλας, που οξύνει τις υφιστάμενες εντάσεις και δημιουργεί νέες, ιδίως στη Μέση Ανατολή· επισημαίνει ότι οι θύελλες αυτές, εκτός από το ότι προκαλούν σοβαρά προβλήματα υγείας, εξαντλούν σταδιακά τους ήδη περιορισμένους υδάτινους πόρους στην περιοχή της Μέσης Ανατολής· καλεί την ΕΕ να συνεργαστεί επ' αυτού με τα Ηνωμένα Έθνη ώστε να βελτιωθούν τα συστήματα παρακολούθησης και προειδοποίησης·
50. καλεί την ΕΥΕΔ, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εστιάσουν τους στρατηγικούς ενεργειακούς διαλόγους τους με τις χώρες εξαγωγής ορυκτών καυσίμων της ευρύτερης γειτονίας της ΕΕ στη συνεργασία για την χωρίς άνθρακα ενέργεια και στα μοντέλα οικονομικής ανάπτυξής μηδενικών εκπομπών άνθρακα, με σκοπό την προώθηση της

ειρήνης καθώς και της ανθρώπινης ασφάλειας και ευημερίας στην Ευρώπη και παγκοσμίως·

51. καλεί την ΕΥΕΔ, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να ευθυγραμμίσουν τους διεθνείς πολιτικούς διαλόγους τους και τη συνεργασία με τις χώρες εταίρους πλήρως με τους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού και με τη φιλοδοξία της ΕΕ να αποκτήσει παγκόσμιο ηγετικό ρόλο στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας·

Οι στρατηγικοί εταίροι της ΕΕ

52. θεωρεί σημαντικό να συνεχίσει η ΕΕ τις προσπάθειές της να επαναφέρει τις ΗΠΑ στην πολυμερή συνεργασία για την κλιματική δράση, και να τις καλέσει να σεβαστούν τη συμφωνία του Παρισιού χωρίς να υποσκιάσουν το επίπεδο των φιλοδοξιών της· εκτιμά πως βασικό στοιχείο προς το σκοπό αυτό είναι ο κοινοβουλευτικός διάλογος και η συνεργασία με τις τοπικές αρχές·
53. επισημαίνει ότι οι διαπραγματεύσεις για το Brexit και οι μελλοντικές σχέσεις με το Ηνωμένο Βασίλειο πρέπει να αντικατοπτρίζουν την ανάγκη σταθερής συνεργασίας στην κλιματική διπλωματία·
54. επισημαίνει ότι οι περιφέρειες και οι πόλεις διαδραματίζουν ολοένα και πιο σημαντικό ρόλο στη βιώσιμη ανάπτυξη, δεδομένου ότι πλήττονται άμεσα από την κλιματική αλλαγή, η επέκτασή τους έχει άμεσο αντίκτυπο στο κλίμα και συμμετέχουν όλο και πιο ενεργά στον μετριασμό και στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, ενίοτε παρά τις αντίθετες πολιτικές των εθνικών κυβερνήσεών τους· επαναλαμβάνει την κεφαλαιώδη σημασία που έχουν οι πόλεις και οι περιφέρειες για την εισαγωγή καινοτομιών και μέτρων περιβαλλοντικής προστασίας, για τη χρήση πράσινων τεχνολογιών, τις επενδύσεις σε δεξιότητες, την κατάρτιση και την αυξημένη ανταγωνιστικότητα, μέσω της ανάπτυξης καθαρών τεχνολογιών σε τοπικό επίπεδο· καλεί ως εκ τούτου την ΕΕ να ενισχύσει περαιτέρω τις σχέσεις της με τις τοπικές και περιφερειακές αρχές και τους αυτόχθονες λαούς στις τρίτες χώρες και στις υπερπόντιες χώρες και εδάφη (ΥΧΕ/ΟCTs), ώστε να προωθηθεί η θεματική και τομεακή συνεργασία μεταξύ πόλεων και περιφερειών, τόσο εντός όσο και εκτός ΕΕ, να αναπτυχθούν πρωτοβουλίες προσαρμογής και ανθεκτικότητας, και να ενισχυθούν μοντέλα βιώσιμης ανάπτυξης και σχέδια μείωσης εκπομπών σε κομβικούς τομείς όπως η ενέργεια, η βιομηχανία, η τεχνολογία, η γεωργία και οι μεταφορές τόσο στις αστικές όσο και στις αγροτικές περιοχές, λ.χ. μέσω προγραμμάτων αδελφοποίησης, μέσω του προγράμματος Διεθνούς Αστικής Συνεργασίας, μέσω της στήριξης πλατφορμών όπως το Σύμφωνο των Δημάρχων, καθώς και με τη δημιουργία νέων φόρα για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών· καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη να στηρίζουν τις προσπάθειες των περιφερειακών και τοπικών παραγόντων για περιφερειακά και τοπικά καθορισμένες συνεισφορές (παρόμοιες με τις εθνικά καθορισμένες συνεισφορές) όπου η φιλοδοξία για το κλίμα μπορεί να αυξηθεί μέσω της διαδικασίας αυτής· επισημαίνει τον ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν εν προκειμένω οι αντιπροσωπείες της ΕΕ σε τρίτες χώρες·
55. επισημαίνει ότι η αυξημένη αστικοποίηση που είναι ορατή σε πολλά μέρη του κόσμου οξύνει τα προβλήματα που επιφέρει η κλιματική αλλαγή λόγω της υψηλότερης ζήτησης πόρων, όπως ενέργειας, γης και νερού, και συμβάλλει στην περαιτέρω επιδείνωση των περιβαλλοντικών προβλημάτων, όπως η ατμοσφαιρική ρύπανση και οι αυξημένες ποσότητες αποβλήτων, σε πολλά αστικά κέντρα εντός και εκτός της ΕΕ· σημειώνει ότι

περαιτέρω συνέπειες της κλιματικής αλλαγής, όπως τα ακραία καιρικά φαινόμενα, η ξηρασία και η υποβάθμιση του εδάφους, είναι συχνά ιδιαίτερα αισθητές στις αγροτικές περιοχές· εκτιμά ότι πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή και στήριξη στις τοπικές και περιφερειακές αρχές για την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων, την ανάπτυξη μεγαλύτερης ανθεκτικότητας και τη συμβολή στις προσπάθειες μετριασμού μέσω της ανάπτυξης νέων μορφών ενεργειακού εφοδιασμού και νέων αντιλήψεων σχετικά με τις μεταφορές·

56. τονίζει τη σημασία της διασυνοριακής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και των χωρών εταίρων, ιδίως όσον αφορά τις αξιολογήσεις των διασυνοριακών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, σύμφωνα με τους συναφείς διεθνείς κανόνες και τις διεθνείς συμβάσεις, ιδίως τις περί υδάτων συμβάσεις της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (UNECE) του Ωρχους (Aarhus), και του Έσπο (Espoo)·
57. ζητεί από την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να ενισχύσουν τους δεσμούς τους και τη στήριξή τους προς την κοινωνία των πολιτών σε όλο τον κόσμο ως φορέα κλιματικής αλλαγής, να δημιουργήσουν συμμαχίες και να αναπτύξουν συνέργειες με την επιστημονική κοινότητα, με μη κυβερνητικές οργανώσεις, με τοπικές κοινότητες, ιθαγενείς κοινότητες και μη παραδοσιακούς φορείς, ώστε να ευθυγραμμιστούν καλύτερα οι στόχοι, οι ιδέες και οι μέθοδοι των διαφόρων ενδιαφερομένων και να τροφοδοτήσουν μια συντονισμένη προσέγγιση για την κλιματική δράση· προτρέπει την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να συνεργαστούν με τον ιδιωτικό τομέα, να ενισχύσουν τη συνεργασία για το πώς θα αξιοποιηθούν οι ευκαιρίες για τη μετάβαση σε μια οικονομία μηδενικών εκπομπών άνθρακα, να χαράξουν στρατηγικές εξαγωγών κλιματικών τεχνολογιών για χώρες σε παγκόσμιο επίπεδο, και να ενθαρρύνουν τη μεταφορά τεχνολογίας και την ανάπτυξη ικανοτήτων σε τρίτες χώρες με σκοπό την προώθηση της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας·
58. υπογραμμίζει τη σημασία της επιστημονικής έρευνας για τη λήψη πολιτικών αποφάσεων σχετικά με το κλίμα· σημειώνει ότι η διασυνοριακή επιστημονική ανταλλαγή αποτελεί θεμελιώδη συνιστώσα της διεθνούς συνεργασίας· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να παρέχουν συνεχή στήριξη στις επιστημονικές οργανώσεις που διενεργούν αξιολογήσεις του κλιματικού κινδύνου και που προσπαθούν να αποτιμήσουν τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και προσφέρουν στις πολιτικές αρχές πιθανά μέτρα προσαρμογής· καλεί την ΕΕ να χρησιμοποιήσει τις ερευνητικές ικανότητές της για να συμβάλει στην παγκόσμια δράση για το κλίμα·

ο

ο ο

59. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Αντιπρόεδρο της Επιτροπής / Υπατη Εκπρόσωπο της Ένωσης για θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας, στην Επιτροπή, στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης και, προς ενημέρωση, στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών και στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η κλιματική διπλωματία ως στρατηγική προτεραιότητα των εξωτερικών υποθέσεων της ΕΕ

Το 2015, η σύναψη διεθνούς συμφωνίας για το κλίμα στο Παρίσι και η έγκριση του θεματολογίου του 2030 –με επίκεντρο τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ)– αποτέλεσαν μείζονα επιτυχία για την παγκόσμια μετάβαση προς μια κοινωνία πιο βιώσιμη και με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα. Αμφότερα τα επιτεύγματα μπορούν να θεωρηθούν επιτυχή παραδείγματα πολυμερούς προσέγγισης. Η σύναψη της συμφωνίας του Παρισιού ειδικότερα κατέστη δυνατή μέσω της καταβολής συντονισμένης διπλωματικής προσπάθειας από την ΕΕ και τη γαλλική Προεδρία. Η πρόκληση που εγείρεται εφεξής συνίσταται στην πρακτική εφαρμογή της, με τη δημιουργία κανόνων και διαδικασιών για τη συγκεκριμένη διεργασία στο πλαίσιο των προσεχών διασκέψεων των Ηνωμένων Εθνών για το κλίμα και με τη διατήρηση της διεθνούς δέσμευσης όσον αφορά την ανάληψη δράσης.

Η ανάγκη αυτή είναι ενδεικτική της σημασίας που έχει η συμπερίληψη του κλίματος στην ημερήσια διάταξη των οργάνων και των φορέων που δραστηριοποιούνται στον τομέα των εξωτερικών υποθέσεων. Οι σοβαρές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής είναι αισθητές παγκοσμίως και, ως εκ τούτου, πρέπει να αποτελούν στρατηγική προτεραιότητα στο πλαίσιο των διπλωματικών σχέσεων. Δεδομένου ότι οι εξελίξεις που συνδέονται με το κλίμα έχουν αντίκτυπο στη γεωπολιτική σταθερότητα, στον επισιτιστικό εφοδιασμό και στην υδροδότηση –και συνεπώς στην περιφερειακή ασφάλεια των πληττόμενων πληθυσμών–, καθώς και στις μεταναστευτικές ροές, το ζήτημα πρέπει να αντιμετωπιστεί σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους διπλωματικούς τομείς των εξωτερικών υποθέσεων.

Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο η Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων και η Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων έχουν καταρτίσει κοινή έκθεση ειδικά για το συγκεκριμένο θέμα και διατυπώνουν συστάσεις για τις μελλοντικές κλιματικές διπλωματικές δραστηριότητες της ΕΕ. Η παρούσα έκθεση θέτει τον θεμέλιο λίθο για την εξασφάλιση της μελλοντικής συμμετοχής των επιτροπών του Κοινοβουλίου, ιδίως της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, στην κλιματική διπλωματία και καθιερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ως έναν από τους παράγοντες των εξωτερικών υποθέσεων στον συγκεκριμένο τομέα.

Προκειμένου να συμβάλει στη διαδικασία διαμόρφωσης κατάλληλα προσαρμοσμένου διεθνούς ρόλου για την ΕΕ όσον αφορά την κλιματική διπλωματία, και σύμφωνα με την προσέγγιση των εξωτερικών υποθέσεων όπως αυτή προβλέπεται στη συνολική στρατηγική της ΕΕ, η παρούσα έκθεση προσδιορίζει συστηματικά τις απαιτούμενες δομές, καθώς και τους στρατηγικούς εταίρους και τους θεματικούς διαύλους για την κλιματική διπλωματία της ΕΕ, υποστηρίζοντας κατά τον τρόπο αυτό την ανάπτυξη μιας ολοκληρωμένης μελλοντικής στρατηγικής για την ΕΕ.

Η ανάγκη ενός ηγετικού ρόλου της ΕΕ: κατάρτιση θεματολογίου για την κλιματική διπλωματία της ΕΕ

Αντιμέτωπη με την εντεινόμενη ανάγκη ανάληψης επείγουσας δράσης για το κλίμα και την ανάγκη δυναμικής εφαρμογής της συμφωνίας του Παρισιού σε παγκόσμια κλίμακα, η ΕΕ οφείλει να ενισχύσει τις κλιματικές διπλωματικές της προσπάθειες. Τόσο η δυναμική

υποστήριξη της δράσης για το κλίμα όσο και η επαναβεβαίωση της πολιτικής δέσμευσης εξακολουθούν να αποτελούν σταθερό καθήκον. Σε αυτό το πλαίσιο, η ανάληψη ισχυρού ηγετικού ρόλου στο πλαίσιο της δράσης της ΕΕ για το κλίμα αποκτά πλέον μεγαλύτερη σημασία από κάθε άλλη φορά. Ένα σαφές θεματολόγιο θα πρέπει να περιγράφει τον τρόπο προώθησης της συνεργασίας με παλαιούς και νέους εταίρους, είτε στο πλαίσιο διεθνών φόρουμ είτε με εθνικές κυβερνήσεις ή μη κρατικούς παράγοντες.

Ο ηγετικός ρόλος στο εξωτερικό πρέπει να πλαισιώνεται από ισχυρή εσωτερική κλιματική πολιτική. Για να εξελιχθεί σε αξιόπιστο παράγοντα, η ΕΕ πρέπει να εφαρμόσει τη συμφωνία του Παρισιού κατά τρόπο συνεπή και με σαφή μηχανισμό επανεξέτασης. Παρότι έχει θεσπιστεί σε κεντρικό επίπεδο νομοθεσία της ΕΕ σχετικά με το κλίμα για την επόμενη δεκαετία, εξακολουθεί να κρίνεται αναγκαία η ανάληψη περαιτέρω δράσης. Η ΕΕ θα πρέπει να είναι άρτια προετοιμασμένη για τον διάλογο Ταλανα που θα διεξαχθεί το 2018 και τη διάσκεψη για το κλίμα που θα πραγματοποιηθεί στο Κατοβίτσε της Πολωνίας (COP24), μεταξύ άλλων όσον αφορά την παρουσίαση συγκεκριμένων προτάσεων για την κλιμάκωση των προσπαθειών στον τομέα του κλίματος. Η ΕΕ και ιδίως τα κράτη μέλη της πρέπει να βρίσκονται σε ετοιμότητα για τη βελτίωση της υφιστάμενης εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς της ΕΕ με ορίζοντα το 2030 και για την αξιοποίηση των στοιχείων της παγκόσμιας αποτίμησης που πραγματοποιείται ανά πενταετία, ούτως ώστε να επανεξετάζει τις δικές της νομοθετικές διατάξεις και δράσεις που συνδέονται με το κλίμα. Η τρέχουσα πρόταση για τη βιώσιμη χρηματοδότηση, η συζήτηση σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των επιβλαβών επιδοτήσεων καυσίμων και η θέσπιση του προσεχούς πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου της ΕΕ θα πρέπει να αποτελέσουν επιπλέον ευκαιρίες που προσφέρονται για την ανάληψη δεσμεύσεων στον τομέα του κλίματος σε επίπεδο ΕΕ.

Η ΕΕ θα πρέπει να αποδείξει ότι οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού εκπληρώνονται χωρίς καθυστερήσεις. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θα πρέπει να προβεί σε διαβουλεύσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα κράτη μέλη για την κατάρτιση αναθεωρημένης μακροπρόθεσμης στρατηγικής χαμηλών εκπομπών της ΕΕ με ορίζοντα τα μέσα του αιώνα, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα της επικείμενης ειδικής έκθεσης της διακυβερνητικής επιτροπής για την αλλαγή του κλίματος (IPCC).

Κοινή προσπάθεια: βελτίωση των δομών για μια κλιματική διπλωματία της ΕΕ

Ενόψει της αυξανόμενης πολυπλοκότητας και της πρόκλησης που συνιστά η παγκόσμια δράση για το κλίμα, η κλιματική διπλωματία της ΕΕ πρέπει να αποκτήσει επαγγελματικό χαρακτήρα, να ενισχυθεί και να καταστεί πιο συνεκτική και συντονισμένη. Αναγνωρίζοντας το σύνθετο σύστημα διακυβέρνησης πολλαπλών επιπέδων της ΕΕ, όλα τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, από κοινού με τα κράτη μέλη, θα πρέπει συμμετάσχουν στη διαδικασία ανάπτυξης και προώθησης της κλιματικής διπλωματίας και της κλιματικής δράσης της ΕΕ.

Παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) αποτελούν βασικούς παράγοντες της κλιματικής διπλωματίας της ΕΕ τα τελευταία έτη, ο συντονιστικός ρόλος τους θα πρέπει να ενισχυθεί ακόμη περισσότερο στο μέλλον. Η κλιματική διπλωματία της ΕΕ μπορεί να αξιοποιήσει την πείρα που έχει αποκτηθεί στην επιτάχυνση και τον συντονισμό των διπλωματικών ικανοτήτων ενόψει της διάσκεψης κορυφής του Παρισιού για το κλίμα και την περαιτέρω ανάπτυξή της για την υιοθέτηση μιας πιο στρατηγικής προσέγγισης.

Αυτό σημαίνει ότι το κλίμα δεν αποτελεί πλέον μόνο σημαντικότερο τμήμα των εξωτερικών υποθέσεων, αλλά και ότι άλλες πολιτικές της ΕΕ με εξωτερικές διαστάσεις, όπως οι πολιτικές

για το εμπόριο και τις επενδύσεις, καθώς και για την αναπτυξιακή βοήθεια, εναρμονίζονται με τους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού και τους ΣΒΑ. Πέραν της συνοχής των πολιτικών, η υιοθέτηση μιας πιο στρατηγικής προσέγγισης όσον αφορά την κλιματική διπλωματία θα πρέπει να διαλαμβάνει επίσης τη συνοχή των δράσεων. Η Ύπατη Εκπρόσωπος θα πρέπει να συντονίσει, σε συνεργασία με την Επιτροπή, μια κοινή ευρωπαϊκή προσπάθεια για τη θέσπιση μιας στρατηγικής στην κλιματική διπλωματία της ΕΕ, προσδιορίζοντας τις προτεραιότητες, τους κυριότερους φορείς στους οποίους πρέπει να απευθυνθεί και τις βασικές εκδηλώσεις που πρέπει να χρησιμοποιηθούν για τις δράσεις, είτε πρόκειται για διασκέψεις ή υπουργικές συνόδους είτε για διοργανώσεις σε άτυπο πλαίσιο.

Προκειμένου να καταστεί δυνατή η εφαρμογή μιας στοχοθετημένης κλιματικής διπλωματίας της ΕΕ, η Επιτροπή και η ΕΥΕΔ θα πρέπει να διαθέτουν τους απαιτούμενους χρηματοδοτικούς και ανθρώπινους πόρους. Θα πρέπει να αξιολογηθούν και να καλυφθούν δεόντως οι ελλείψεις σε επίπεδο ικανοτήτων στη Γενική Διεύθυνση Δράσης για το Κλίμα (ΓΔ CLIMA) της Επιτροπής και στην ΕΥΕΔ. Και οι δύο ομάδες θα πρέπει να συνεχίσουν να συνεργάζονται στενά, ούτως ώστε η ΕΕ να είναι σε θέση να εκφράζει ενιαία άποψη στα διεθνή φόρουμ.

Παράλληλα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η ΕΥΕΔ μπορεί να αναλάβει πιο συντονισμένο ρόλο έναντι των φορέων εκπροσώπησης των κρατών μελών μέσω των αντιπροσωπειών της σε τρίτες χώρες, θα πρέπει να προβλεφθεί στις αντιπροσωπείες της ΕΥΕΔ μεγαλύτερος αριθμός υπαλλήλων ειδικά για το κλίμα σε περισσότερες, αντιστοίχως, μεικτές θέσεις που περιλαμβάνουν στο χαρτοφυλάκιο τους καθήκοντα σχετικά με το κλίμα. Στο πλαίσιο των εν λόγω αντιπροσωπειών θα πρέπει να προβλέπεται, επιπροσθέτως, κατάλληλο ποσοστό του προϋπολογισμού τους για δραστηριότητες σχετικές με το κλίμα, όπως διασκέψεις, μελέτες και εκστρατείες ευαισθητοποίησης. Οι προσπάθειες σε επίπεδο ΕΕ θα πρέπει να υποστηρίζονται από τακτικό και αξιόπιστο συντονισμό μεταξύ των αρμόδιων δημόσιων υπαλλήλων στα υπουργεία των κρατών μελών.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ως φορέας υποστήριξης της κλιματικής διπλωματίας

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει να διαδραματίζει πιο ενεργό ρόλο όσον αφορά την κλιματική διπλωματία της ΕΕ και θα πρέπει να συμβάλλει σε αυτή τόσο με τις πολιτικές του ιδέες όσο και με τις ικανότητές του. Το Κοινοβούλιο θα πρέπει να διατυπώνει ανά τακτά χρονικά διαστήματα συστάσεις σχετικά με τις στρατηγικές προτεραιότητες της κλιματικής διπλωματίας της ΕΕ, οι οποίες πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από το Συμβούλιο, την ΕΥΕΔ και την Επιτροπή κατά τη διαμόρφωση της στρατηγικής της ΕΕ.

Επιπλέον, το Κοινοβούλιο αυτό καθαυτό αποτελεί παράγοντα εξωτερικών υποθέσεων με τις επίσημες αντιπροσωπείες του για τις σχέσεις με τρίτες χώρες και τις κοινοβουλευτικές συνελεύσεις. Οι αποστολές που πραγματοποιούνται από τις επιτροπές και διάφορες διοργανώσεις, όπως οι διακοινοβουλευτικές συνεδριάσεις, προσφέρονται ως πολλά υποσχόμενη πλατφόρμα για την ανταλλαγή απόψεων.

Οι δυνατότητες αυτές θα πρέπει να αξιοποιηθούν με πιο αποτελεσματικό και διαρθρωμένο τρόπο. Κατά τη διάρκεια των αποστολών των αρμόδιων επιτροπών, τα ζητήματα σχετικά με την υλοποίηση της συμφωνίας του Παρισιού και των ΣΒΑ θα μπορούσαν να αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα των σχετικών ανταλλαγών τους. Για παράδειγμα, θα μπορούσε να περιγραφεί η τρέχουσα προσέγγιση της ΕΕ όσον αφορά την εκπλήρωση της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς της δίνοντας το έναυσμα για την ανταλλαγή απόψεων σχετικά με την εφαρμογή της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς στην τρίτη χώρα. Επίσης, θα μπορούσαν να εξεταστούν οι χρηματοδοτικές υποχρεώσεις ή προσπάθειες της ΕΕ στο πλαίσιο διαφόρων

έργων στις αντίστοιχες χώρες. Κατά τον τρόπο αυτό, θα μπορούσε να διευρυνθεί η προβολή της ΕΕ, ενώ θα ακολουθείται παράλληλα η στρατηγική της ΕΕ για την κλιματική διπλωματία και θα αποφεύγονται, συνεπώς, τυχόν ανακολουθίες στα κοιμιζόμενα μηνύματα. Μέσω του συστήματος υποβολής εκθέσεων, τα στοιχεία που συγκεντρώνονται κατά τη διάρκεια των κοινοβουλευτικών αποστολών θα πρέπει να διαρθρώνονται και να ενσωματώνονται στο πλαίσιο ενός διαρκούς διαλόγου με τις χώρες εταίρους.

Στρατηγικοί εταίροι της ΕΕ στην κλιματική διπλωματία

Λόγω της δομής και των θεσμικών οργάνων πολλαπλών επιπέδων που διαθέτει, η ΕΕ αποτελεί μοναδικό παράγοντα εξωτερικής πολιτικής και είναι προορισμένη για συνεργασίες με διάφορους παράγοντες σε διαφορετικά επίπεδα. Η ΕΕ θα πρέπει, αφενός, να διατηρήσει και να ενισχύσει τις υφιστάμενες εταιρικές σχέσεις και, αφετέρου, να επιδιώξει τη δημιουργία νέων εταιρικών σχέσεων και συνασπισμών σε ολόκληρη την υφήλιο. Θέτοντας ακόμη υψηλότερες φιλοδοξίες, όπου αυτό είναι εφικτό, η συγκεκριμένη προσέγγιση θα πρέπει επίσης να προσαρμόζεται κατάλληλα σε συνάρτηση με τις δυνατότητες των εταίρων.

Δεδομένου ότι η υλοποίηση της συμφωνίας του Παρισιού και των ΣΒΑ δεν προϋποθέτει μόνο την καταβολή πολιτικής προσπάθειας, αλλά αφορά επίσης σε μεγάλο βαθμό και το έτερο ενδιαφερόμενο μέρος, στους στρατηγικούς εταίρους της ΕΕ πρέπει να περιλαμβάνονται επίσης οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, η επιστημονική κοινότητα και ο ιδιωτικός τομέας. Αυτό καθίσταται ιδίως προφανές στο τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, όπου λαμβάνει χώρα η πρακτική εφαρμογή της δράσης για το κλίμα.

Η σύναψη διπλωματικών σχέσεων στον τομέα του κλίματος μπορεί να χρησιμεύσει ως εφελκυστικό για τη διεξαγωγή συζητήσεων με εταίρους με τους οποίους υπάρχουν άλλα, ιδιαιτέρως αμφιλεγόμενα θέματα ημερήσιας διάταξης. Κατά συνέπεια, στους στρατηγικούς εταίρους της ΕΕ θα πρέπει να περιλαμβάνονται επίσης χώρες με τις οποίες η κλιματική διπλωματία μπορεί να προετοιμάσει το έδαφος για βαθύτερη συνεργασία και ανάπτυξη εμπιστοσύνης, ενισχύοντας κατά τον τρόπο αυτό ή ακόμη και επαναφέροντας την πολυμερή προσέγγιση ως πλαίσιο διεθνούς συνεργασίας.

Η ΕΕ θα πρέπει να εξακολουθήσει να αποτελεί ενεργό παράγοντα και φορέα κατάρτισης θεματολογίων στο πλαίσιο διεθνών οργανισμών. Πλαίσια όπως η G-7 και η G-20 θα πρέπει να χρησιμοποιούνται ολοένα και περισσότερο για τη διατύπωση κοινών δεσμεύσεων στον τομέα του κλίματος και για την ανάπτυξη διεθνών κατευθυντήριων αρχών. Ενδείκνυται η ΕΕ να ανανεώσει και να δρομολογήσει συμμαχίες στον τομέα του κλίματος, όπως ο συνασπισμός υψηλών φιλοδοξιών, και να αναλάβει πρωτοβουλίες για την έκδοση κοινών ανακοινώσεων σχετικά με συγκεκριμένες δεσμεύσεις και δράσεις για το κλίμα. Σε αυτό το πλαίσιο, θα πρέπει να ενισχυθούν οι εταιρικές σχέσεις της ΕΕ με την ΑΚΕ, την ΑΕ, την ECOWAS, τον ASEAN και τη MERCOSUR. Η δημιουργία διμερών σχέσεων με αναδυόμενες οικονομίες, αναπτυσσόμενες χώρες και ευάλωτα κράτη πρέπει να αποτελέσουν άλλη μία προτεραιότητα της στοχοθετημένης κλιματικής διπλωματίας της ΕΕ.

Στρατηγικές προτεραιότητες του θεματολογίου της κλιματικής διπλωματίας της ΕΕ

Η κλιματική διπλωματία της ΕΕ θα πρέπει να καθορίσει θεματικές προτεραιότητες για τις οποίες η συνεργασία και οι διπλωματικές προσπάθειες είναι ιδιαιτέρως σημαντικές ή πολλά υποσχόμενες και στο πλαίσιο των οποίων η ΕΕ έχει αποκτήσει εμπειρογνομosύνη και εξειδικευμένες γνώσεις.

Η κλιματική αλλαγή έχει σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον διαβίωσης, τόσο για τη φύση όσο και για τον άνθρωπο, αλλά συνιστά επίσης εντεινόμενη απειλή για την ειρήνη και τη σταθερότητα, δεδομένου ότι λειτουργεί συχνά ως πολλαπλασιαστικός παράγοντας απειλών και επιδεινώνει τις υφιστάμενες συγκρούσεις. Η κλιματική διπλωματία της ΕΕ θα πρέπει να εστιάσει τις προσπάθειές της στη σχέση μεταξύ κλιματικής αλλαγής και μετανάστευσης, η οποία αποτελεί εντεινόμενη απειλή για την ασφάλεια και τη σταθερότητα εντός και εκτός της ΕΕ. Όσον αφορά το μελλοντικό θεματολόγιο της κλιματικής διπλωματίας της ΕΕ, η λήψη προληπτικών μέτρων, καθώς και οι καλύτερες εκτιμήσεις επικινδυνότητας, πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της κοινής προσπάθειας που καταβάλλουν τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τα κράτη μέλη. Αυτό θα συμβάλει στη δημιουργία πλαισίων πρόληψης συγκρούσεων για την εξωτερική πολιτική της ΕΕ και των κρατών μελών.

Εκτός από τη διάσταση της ασφάλειας, πιθανές προτεραιότητες θα μπορούσαν να συνιστούν επίσης οι εταιρικές σχέσεις όσον αφορά ζητήματα σχετικά με το κλίμα, όπως η τιμολόγηση του άνθρακα, η χρηματοδότηση για το κλίμα, η σταδιακή κατάργηση των επιδοτήσεων ορυκτών καυσίμων και οι καθαρές τεχνολογίες. Η αντίληψη της ΕΕ όσον αφορά τη δημιουργία, την προσαρμογή και τη λειτουργία της οικείας αγοράς άνθρακα πλαισιώνεται από την πείρα που έχει αποκτήσει μέσω της συμφωνίας σύνδεσης με το ελβετικό σύστημα εμπορίας εκπομπών, καθώς και άλλων διεθνών έργων συνεργασίας. Πρόκειται για συνθήκες οι οποίες ευνοούν ιδιαίτερος την τοποθέτηση της ΕΕ στην πρώτη γραμμή όσον αφορά την προώθηση των προσπαθειών τρίτων κρατών στο πλαίσιο μηχανισμών τιμολόγησης του άνθρακα, καθώς και την εξασφάλιση μεγαλύτερου διεθνούς συντονισμού μεταξύ των αγορών άνθρακα, με σκοπό την καλύτερη εναρμόνισή τους σε μεσοπρόθεσμο ορίζοντα και τη δημιουργία διεθνούς αγοράς άνθρακα σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα.

**ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ
ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

Ημερομηνία έγκρισης	20.6.2018
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 90 - : 19 0 : 2
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Michèle Alliot-Marie, Francisco Assis, Margrete Auken, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Ivo Belet, Goffredo Maria Bettini, Simona Bonafè, Mario Borghezio, Biljana Borzan, Victor Boștinaru, Paul Brannen, Elmar Brok, Klaus Buchner, Soledad Cabezón Ruiz, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Aymeric Chauprade, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Javier Couso Permy, Miriam Dalli, Arnaud Danjean, Stefan Eck, Bas Eickhout, José Inácio Faria, Knut Fleckenstein, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Wajid Khan, Urszula Krupa, Eduard Kukan, Giovanni La Via, Jo Leinen, Peter Liese, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Lukas Mandl, Ramona Nicole Mănescu, Valentinas Mazuronis, David McAllister, Joëlle Mélin, Susanne Melior, Tamás Meszerics, Miroslav Mikolášik, Francisco José Millán Mon, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Massimo Paolucci, Ioan Mircea Pașcu, Piernicola Pedicini, Alojz Peterle, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Cristian Dan Preda, John Procter, Michel Reimon, Frédérique Ries, Annie Schreijer-Pierik, Alyn Smith, Jordi Solé, Dobromir Sośnierz, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Charles Tannock, Ivica Tolić, Estefanía Torres Martínez, Nils Torvalds, Miguel Urbán Crespo, Ivo Vajgl, Elena Valenciano, Hilde Vautmans, Anders Primdahl Vistisen, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli, Γεώργιος Επιτηδευς, Σοφία Σακοράφα
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Asim Ademov, Andrea Bocskor, Reinhard Bütikofer, Jakob Dalunde, Eleonora Forenza, Ana Gomes, Rupert Matthews, Urmas Paet, Tokia Saïfi, Christel Schaldemose, Igor Šoltés, Bart Staes, Mirja Vehkaperä, Željana Zovko
Αναπληρωτές (άρθρο 200, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Isabella De Monte, Emilian Pavel, Monika Smolková, Josef Weidenholzer

**ΤΕΛΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΛΗΣΗ
ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

90	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Gerben-Jan Gerbrandy, Anneli Jäätteenmäki, Valentinas Mazuronis, Urmas Paet, Frédérique Ries, Nils Torvalds, Ivo Vajgl, Hilde Vautmans, Mirja Vehkaperä
EFDD	Fabio Massimo Castaldo, Aymeric Chauprade, Piernicola Pedicini
GUE/NGL	Javier Couso Permuy, Stefan Eck, Eleonora Forenza, Sabine Lösing, Σοφία Σακοράφα, Estefanía Torres Martínez, Miguel Urbán Crespo
PPE	Asim Ademov, Michèle Alliot-Marie, Ivo Belet, Elmar Brok, Birgit Collin-Langen, Arnaud Danjean, José Inácio Faria, Michael Gahler, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Eduard Kukan, Giovanni La Via, Peter Liese, Lukas Mandl, David McAllister, Miroslav Mikolášik, Francisco José Millán Mon, Ramona Nicole Mănescu, Alojz Peterle, Tokia Saïfi, Annie Schreijer-Pierik, Ivica Tolić, Željana Zovko, Dubravka Šuica
S&D	Francisco Assis, Goffredo Maria Bettini, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Victor Boștinaru, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Miriam Dalli, Isabella De Monte, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Ana Gomes, Jytte Guteland, Wajid Khan, Jo Leinen, Arne Lietz, Susanne Melior, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Massimo Paolucci, Emilian Pavel, Ioan Mircea Pașcu, Pavel Poc, Christel Schaldemose, Monika Smolková, Elena Valenciano, Josef Weidenholzer, Damiano Zoffoli
VERTS/ALE	Margrete Auken, Klaus Buchner, Reinhard Bütikofer, Jakop Dalunde, Bas Eickhout, Barbara Lochbihler, Tamás Meszerics, Michel Reimon, Alyn Smith, Jordi Solé, Bart Staes, Igor Šoltes

19	-
ECR	Amjad Bashir, Bas Belder, Anna Elżbieta Fotyga, Urszula Krupa, Rupert Matthews, Bolesław G. Piecha, John Procter, Charles Tannock, Anders Primdahl Vistisen, Jadwiga Wiśniewska
ENF	Mario Borghezio, Sylvie Goddyn, Jean-François Jalkh, Joëlle Mélin
NI	James Carver, Γεώργιος Επιτηδευτός, Dobromir Sośnierz
PPE	Cristian Dan Preda, Jaromír Štětina

2	0
PPE	Andrea Bocskor, György Hölvényi

Υπόμνημα των χρησιμοποιούμενων συμβόλων:

+ : υπέρ

- : κατά

0 : αποχή